

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3942/2022
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Града Новог Пазара, кога заступа Градски правобранилац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сенко Црнишанин, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3043/20 од 02.09.2021. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3043/20 од 02.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3043/20 од 02.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3043/20 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 415/20 од 29.09.2020. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца Града Новог Пазара којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о закупу стана број ../08 од 24.04.2008. године закључен између Општине Нови Пазар као закуподавца и АА из ... као закупца и да се обавезе тужени да тужиоцу преда у посед двособан стан који се налази у стамбеној згради „ББ“ - кула .., на ... спрату, површине 67,31м² у Новом Пазару, у улици ..., ослобођен од лица и ствари, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 118.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, уједначавања правне праксе и правних питања у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев Града Новог Пазара за утврђење ништавости уговора о закупу стана од 24.04.2008. године и предају стана тужиоцу, у чињенично-правној ситуацији да је предметним уговором о закупу стана закљученим 24.04.2008. године између Општине Нови Пазар и туженог АА, замењен уговор о закупу истог стана од 12.03.2001. године датог туженом у закуп ради решавања његовог стамбеног питања као запосленог у органу јединице локалне самоуправе, дакле закљученог са запосленим који спада у круг лица из одредбе члана 9. Закона о средствима у својини Републике Србије. Наводима ревизије није доведена у сумњу правилност закључка нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева. Ревидент се само начелно позвао на члан 8а Закона о средствима у својини Републике Србије и Уредбу о решавању стамбених потреба запослених, постављених и запослених лица код корисника јавних средстава у државној својини из 2002. године, што се не може узети као релевантан разлог за оцену изузетне дозвољености ревизије у овој правној ствари.

Имајући у виду садржину пресуда нижестепених судова и наводе изнете у ревизији, која не садржи конкретизоване наводе везане за правно питање које би требало размотрити, нити су приложене одлуке суда из којих би произилазила таква потреба, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом непоткрепљено предлаже и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 06.02.2015. године, а означена вредност предмета спора износи 4.000.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1€=122,4398) одговара динарској противвредности 32.669,12 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора евидентно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић